

Εἰς τσ' εἰκοσπέδε τοῦ μηνουῦς τοῦ ἔρημου Φλεβάρη,
ἔπαθεν ὁ γιορδαμιλῆς μιὰν ἀδικιὰ μεγάλην
Κρήτ. ("Αγιος Βασίλ.)

"Ε Πέτρο μου γιορδαμιλῆ, | ἀσίκη καὶ λεβέδη μου
(ἐκ μοιρολ.) Πελοπν. (Μάν.)

"Ε Γιάννη μου γιορδαμιλῆ, | πού ἦτα ἡ ἀξία ζου πολλὴ
αὐτόθ.

"Ιορδαμιλῆ κι ἀσίκη μου, | νά'σων ἐσὺ τσῆ τύχης μου
"ιορδαμιλῆ, "ιορδαμιλῆ, | ὡς καὶ τὸ βόι σου μιλεῖ
Νάξ. ("Απύρηνθ.) Συνών. λ ε β ε ν τ η ς. 2) "Εριστικός Νάξ.
("Απύρηνθ.): "Ωχον, "ιορδαμιλῆδισσα πού'σαι!

"Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιορνταμιλῆς καὶ ὡς ἐπών. "Αθῆν.

γιορνταμιλίκι τό, ἀμάρτ. γιορδαμιλί' Νάξ. ("Απύ-
ρηνθ.)

"Εκ τοῦ Τουρκ. *yordamlı* = εὐκίνητος, ἐπιδέξιος
καὶ τῆς καταλ. -ίκι ἀναλογικ. πρὸς ἄλλα οὗς. ἐκ τῆς
Τουρκ. Πβ. ἀ σ ι κ λ ί κ ι.

"Η κομψότης, ἡ χάρις, τὸ εὐσταλές τοῦ σώματος: "Ωχ,
ὁμορφη πού'ν ἡ κακοπεσμένη! "Ολο γιορδαμιλί' εἶναι (κα-
κοπεσμένη = ἀτυχής, εὐφημητ.) β) "Εριστικότης: "Ολο "ιορ-
δαμιλί' τρανᾶ κ' εὐτός (ἐπιζητεῖ διαρκῶς ἀφορμὴν φιλονι-
κίας). Μὴ μὲ καταδικάζετε, μούρ' ἀθροῶποι, μὰ δὲν ἐβόρου
νὰ μὴ δοῦ μιλήσω, "ιατὶ ἦρθε καὶ τραῖά μου "ιορδαμιλί'!
Συνών. ἀ σ ι κ λ ί κ ι 8, λ ε β ε ν τ ι ᾶ.

γιορντανάκι τό, ἐνιαχ. γκερντανάκι Μ. Λελέκ., "Επι-
δόρπ., 101 *gerdanaki* Θράκ. *girdanāz* Θράκ. (Ξάνθ.)
gerdanāz Θράκ. *gerdinaki* Δ. Καμπούρογλ., Μνημ. "Ιστορ.
"Αθην., Γ', 36 *γιορτενάζ* Μακεδ. (Χαλκιδ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ ν τ ᾶ ν ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-άκι.

1) Τὸ παχὺ μέρος τοῦ λαιμοῦ, τὸ εὐρισκόμενον κάτωθεν
τοῦ πώγωνος Θράκ. (Ξάνθ. κ.ά.): "Ασμ.

"Σ τοὺ μάγουλού σ' ἔχεις ἰλιά, 'ς τ' ἀχείλι σ' ἔχεις
βάμμα
"πονκάτ' 'ς τοὺ *girdanaki* σου χροσῆ πουρτουκαλλιὰ
Συνών. π ρ ο γ ο ὕ λ ι. 2) Περιδέραιο ἀποτελούμενο κυρίως
ἀπὸ χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα Μακεδ. (Χαλκιδ.) — Δ.
Καμπούρογλ., Μνημ. "Ιστορ. "Αθην., Γ', 36: "Ασμ.

Βγάζει τὰ γιορτενάκια της καὶ 'ς τὰ σκυλλιά τὰ βάνει,
βγάζει τ' ἀργυροτῶρακα τ'ς 'ς τὰ πρόβατα τὰ βάνει
(ἀργυροτῶρακα = ἐνώτια ἀργυρᾶ) Χαλκιδ. Συνών. γ ι ο ρ -
ν τ ᾶ ν ι. β) Θωπευτικῶς, προσφώνησις πρὸς ἀγαπημένο
πρόσωπο, σ τ ο λ ί δ ι Μ. Λελέκ., "Επιδόρπ., 101: "Ασμ.

Γκερντανάκι μου, μὴν τρέμης,
γέρους, νέους μὴ μαραίνης
Συνών. φρ.: χ ρ υ σ ᾶ φ ι μ ο υ !

γιορντανᾶτος ἐπίθ. Μακεδ. ("Επταχώρ.) Πελοπν. ("Ο-
λυμπ.) Στερελλ. ("Ακαρναν.) — Λεξ. Δημητρ. *γκιρντανᾶτους*
"Ηπ. (Κόνιτσ.) *γκιουρντανᾶτους* "Ηπ. (Πλατανοῦς.) Μακεδ.
(Γήλοφ. Δαμασκ. Δεσκάτ.) *γκιουρντινᾶτους* Μακεδ. (Σταν.)
"Εκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ ν τ ᾶ ν ι, ὅπου καὶ οἱ τύπ. γ κ ι ρ -
ν τ ᾶ ν ι καὶ γ κ ι ο υ ρ ν τ ᾶ ν ι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ᾶτος.

1) "Ο φέρων γ ι ο ρ ν τ ᾶ ν ι α, περιδέραια Μακεδ. (Δα-
μασκ.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. 2) Συνεκδ. ἐπὶ πτηνῶν ὁ ἔχων
πτίλα (φτερά) διαφορετικοῦ χρώματος ἐν εἶδει περιδεραίου

εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους "Ηπ. (Κόνιτσ.) Μακεδ. ("Ε-
πταχώρ.) Πελοπν. ("Ολυμπ.) Στερελλ. ("Ακαρναν.): "Ασμ.

Περδικούλα γιορντανᾶτη κι ὁμορφο πουλλί,
αὐτοῦ 'ς τὰ πλάγια πού κοιμᾶσαι καὶ 'ς τὰ πετρωτὰ
δὲ φοβᾶσαι ἀπ' τὰ γεράκια κι ἀπ' τὸ σταυραετό;
"Ακαρναν.

Πέρδικά μου γιορντανᾶτη, μιὰ ψυχὴ ἔχω κι ἔλα πάρ' τη
"Ολυμπ. β) "Επὶ ζώων, ὁ ἔχων εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ τρίχωμα
διαφορετικοῦ χρώματος ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον σῶμα, συνήθως
λευκὸν "Ηπ. (Πλατανοῦς.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχ. Δεσκάτ.
Σταν.): "Εχουν 'να σῆλλί γκιουρντανᾶτου 'ς τὰ γίδια Γήλοφ.

γιορντανές ὁ, ἐνιαχ. *γιορδανές* Κρήτ. (Μονοφατσ.)
γκιουρντανές Πελοπν. ("Ηλ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ ν τ ᾶ ν ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ές.

Εἶδος κρίκων συνδεομένων μεταξὺ των διὰ περιστρεφο-
μένου κοιλίου, διὰ νὰ μὴ στρίβῃ τὸ σχοινὶ τῶν ζώων. Συνών.
κ ρ ι κ ῆ λ ι.

γιορντάνης ὁ, ἐνιαχ. *γκιουρντάν'ς* Μακεδ. (Μοσχοπό-
ταμ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γ ι ο ρ ν τ ᾶ ν ι ἀναλογ. πρὸς οὗς. εἰς -ης.
Σκύλλος μαύρου χρώματος μὲ λευκὸν τρίχωμα ἐν εἶδει
περιδεραίου εἰς τὸν λαιμὸν.

γιορντάνι τό, γκερντάνι Θράκ. (Σηλυβρ. κ.ά.) — Λεξ.
Πρω. Δημητρ. *γκερντάν'ς* Θράκ. ("Αδριανούπ.) Πόντ. (Χαλδ.)
Προπ. (Πάνορμ.) *gerdān* Α. Ρουμελ. (Φιλίππούπ.) Θράκ.
(Τσακίλ.) *γκιρντάν'ς* "Ηπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. Θράκ. ("Αμορ.
"Ελληνοχώρ. Μάδυτ.) Μακεδ. (Βελβ. Δρυμ. Φλόρ.) *γκερδάνι*
"Ηπ. Θράκ. (Μυριόφ. κ.ά.) *γκιρδάνι* Θράκ. ("Αλμ. Μάλγαρ.)
γκερδάν'ς Θράκ. *γκερντάνι* Τσακων. (Πραστ.) *γερντάνι* "Α-
θῆν. Πελοπν. (Μεγαλοχ.) — Δ. Καμπούρογλ., Μνημ. "Ιστορ.
"Αθην., Γ', 39 — Λεξ. Μπριγκ. *γιορντάνι* "Αθῆν. *γιορδάν'ς* Μα-
κεδ. (Χαλκιδ.) *γερντάνι* Πελοπν. (Οἶν.) — Κ. Κρυστάλλ.,
"Εργα, 2,59 *γερντάνι* Δ. Καμπούρογλ., Μνημ. "Ιστορ. "Αθην.,
Γ', 49 *γερντάνι* Κῶς *γιορδάνι* Κῶς *κερντάνι* Θράκ. (Σιρέντζ.
Τσανδ.) Τσακων. (Πραστ.) *κιρντάνι* Κρήτ. *κερντάν'ς* Πόντ.
(Κοτύωρ.) *γκιουρντάνι* πολλαχ. *γκιουρντάνι* Μακεδ. ("Αβδέλλ.
Βέρ. Βλάστ. Δεσκάτ. "Εράτυρ. Καστορ. Νάουσ. Πάγγ. Σίτ.
Φυτ.) Πελοπν. ("Αχαῖα) Στερελλ. (Μαλεσ.) — Κ. Κρυστάλλ.,
εἰς "Αττικ. Μουσ., Γ', 53 *γκιουρντάν'ς* "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θράκ.
(Σουφλ.) Μακεδ. (Βρία Βροντ. Γαλατ. Δεσκάτ. Καστορ.
Κοζ. Ρητίν. Σιάτ.) *γκιολντάνι* "Ηπ. (Κωστάν.) *γκιουρντάνι*
"Ηπ. (Ξηροβούν.) *γκιουρντάν'ς* Θράκ. ("Αδριανούπ.) Μακεδ.
(Δαμασκ. Κοζ. Φλόρ.) *γκιουρδάνι* Μακεδ. (Κοζ.) *γκιουρδάν'ς*
"Ηπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ. Παρνασσ. Τριχων.
Φθιώτ. Φωκ. Χρισ.) — Λεξ. Γαζ. *γκιουρδάνι* Εὐβ. (Κουρ.)
γιορντάνι σύνθηθ. *γιορδάνι* Κρήτ. *γιορντάν'ς* Στερελλ. ("Αγιος
Γεώργ.) *γιορντάνι* "Αντίπαρ. Πελοπν. (Δάρα "Αρκαδ.
Δυρράχ. Καλάβρυτ. Λάστ. Μεγαλόπ.) — Γ. Δροσίν., "Αγροτ.
"Επιστ., 53,54 Μ. Μαλακάς., εἰς "Ανθολ. Η. "Αποστολίδ.,
221 — Λεξ. Δημητρ. *γιορδάνι* "Ηπ. ("Ιωάνν.) Μέγαρ.
γιορδανί Μέγαρ. *γιορντάν'ς* Εὐβ. (Στρώπον. κ.ά.) "Ηπ.
("Ιωάνν. Πλατανοῦς. κ.ά.) Θάσ. Θεσσ. ("Αργιθ. Δομοκ.
Τσαγκαρ.) Μακεδ. (Ροδολίβ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. "Ακαρναν.
Κολάκ. Λεβάδ. Παλαιοχ. Φθιώτ. Φωκ.) *γιορδάνι* Θεσσ.
("Αλμυρ.) Λῆμν. (Πλάκ. κ.ά.) Μακεδ. (Αὐλ. Παγγ.) Ρόδ.
(Μαράς.) Στερελλ. (Παρνασσ.) *γιορδάνι* Κρήτ. *γιορδάνι*

Σάμ. (Μαρχθόκ.) γιορντάμι 'Ιθάκ. γιορντάνι "Ηπ. 'Ιων. (Σμύρν.) Κρήτ. (Νεάπ.) Κωνπλ. Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βούρ-βουρ. κ.ά.)—Σ. Περσεσιάδ., Χορ. Ζαλόγγ., 30 γιορντάνι "Ηπ.—Κ. Κρυστάλλ., "Εργα, 1, 213—Λεξ. Μπριγκ. γιορντάν' Εύβ. γιορντάν' Εύβ. ('Αγία "Ανν.) γιορντάνι Πελοπν. (Δυρράχ.) κιορνδάνι Ρόδ. (Μαράσ.) γιορντένι Θάσ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) γιορνδένι Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πληθ. γκερντάν' Πόντ. (Κο-τύωρ.)

Εκ τῶν Τουρκ. *gerdan* = διπλοπήγουνο, λαιμός και *gerden* = λαιμός.

1) Κόσμημα τοῦ λαιμοῦ, περιδέριον, ἢ τοῦ στήθους, ἀπο-τελούμενον ἀπὸ μίαν ἢ περισσοτέρας ἀλυσίδας καὶ ἀπὸ ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ νομίσματα ἢ ἀπὸ χάνδρας διαφόρων χρω-μάτων σύνθηθ.: Φόριδι χρυσὸ γιορντάν' "Ηπ. (Πλατανούσ.) Χαλκώματα ὁκάδες πέντε, γιορντάνι ἓνα Πελοπν. (Κλειτορ.) Γκελντάνι ἓνα, δαχτυλίδια ἐπτὰ Τσακων. (Πραστ.) "Ημαννιά μ' εἶχιν ἓνα γιορντάν' ἀπὸ ζύγιζιν μιὰ πιριουσία (μαννιά = γιανιά, ζύγιζιν = ἄξιζε) Μακεδ. (Βρία). Θὰ τῆς ἔδινε νὰ κάμη ἓνα κόκκινο φουστάνι καὶ ν' ἀγοράσῃ ἓνα κοραλλένιο γιορντάνι Γ. Ξερόπ., Γυρισμ., 221 || Φρ. Τοῦ πάον γιὰ κόκκινου γιορντάν' (μεταφ. γιὰ αἶμα, γιὰ σφάξιμο!) Στερελλ. (Κολάκ.) Εἶπι οὐ ἄι-Κουσμαῖς στοὺν 'Αλῆ Παδιᾶ: — Θὰ πᾶς 'ς τ' Πόλ' μὴ κόκκινου γιορντάν' (μεταφ. σφαγμένος) Θεσσ. ('Αργιθ.) Τῆς Παναγίας τὸ γκερνδάνι (λέγεται οὕτω ἡ ἄλυσος ἢ ὁποῖα χρησιμοποιεῖται διὰ τοὺς παράφρονας εἰς τὸ μετόχιον τῶν 'Ιβήρων) Θράκ. (Μυριόφ.) || Παροιμ. Μὴ τοῦ γιορνδάνι κλαίει (ὁ πλοῦτος δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς εὐτυχίας) Μακεδ. (Αὐλ. Πάγγ.) || "Ἀσμ.

Μπῆκαν οἱ βλάχες στὸ χορὸ | μὲ τὰ γιορντάνια 'ς τὸ λαιμὸ Πελοπν. (Δάρ. 'Αρκαδ.)

Βάνεις τὸν ἥλιον πρόσουπον καὶ τοῦ φηγγᾶρ' ἀστήθι καὶ τὴν οὐχιά τὴν πλουμιστὴ γιορντάν' στοὺ λαιμὸ σου Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Τοῦ ποιά 'ν' αὐτεῖν' ἡ ἔμουρφη πόρχιτι ἀπ' τὴ βρύση μὴ τοῦ γιορντάνι στοὺ λαιμὸ, μὴ τὴ λεγανὴ τὴ μέση καὶ μὴ τοῦ 'σημουζούναρον χαμπ'λὰ χαμπ'λὰ ζουμένη; Μακεδ. ('Αβδέλλ.)

"Εχω καιρὸ δὲ φίλησα κόρη ἀρραβωνιασμένη καὶ παντρεμένη μὲ φλωριὰ καὶ βλάχα μὲ γιορνδάνι "Ηπ.

Τὸ γιορντάνι μὲ τ' ἀλύδια, | τὴν κυρὰ νὰ πιάνη λύσσα (σκωπτικὸν) Πελοπν. (Καρυὰ Κορινθ.) || Ποιήμ.

Σῦρε νὰ πῆς τῆς μάννας σου νὰ ράψῃ τὰ προικιά σου καὶ βάλε τὰ γιορντάνια σου καὶ ἄλλαξε καὶ στολίσου I. Πολέμ., 'Αλάβαστρ., 175

Σὰν τί τὰ θέλω τὰ φλωριὰ καὶ τὰ βαριὰ γιορντάνια, σὰν τί τὰ θέλω τὰ χρυσᾶ καὶ ἀσημωμένα ροῦχα K. Κρυστάλλ., εἰς 'Αττικ. Μουσ., Γ', 53

Τί ὠραῖος! τὸν θυμοῦμαι, ἀστροβολοῦσε καβάλλα στὸ φαρί του, βυσσινιά φέριμελη χρυσοκέντητη ἐφοροῦσε γιορντάνια ἀπὸ βενέτικα φλωριὰ

M. Μαλακάς. εἰς 'Ανθολ. Η. 'Αποστολίδ., 221. Συνών. γκ ο ὕ σ α, κ ο λ α ῖ ν α, κ ο λ λ ι έ. β) Κόσμημα τοῦ λαι-μοῦ ἀποτελούμενον ἀπὸ λεπτὴν στενὴν λωρίδα ὑφάσματος κεντημένην μὲ μικρὰς χρωματιστὰς χάνδρας Μέγαρ. 2) Στό-λισμα, ἀντικείμενον καλλωπισμοῦ σύνθηθ.: Εἶσαι κούκλα σήμερα μὲ τὰ γιορντάνια σου σύνθηθ. Ποιήμ. γιορντάνια κρέμασιν ἀπάνου τ'ς Μακεδ. (Γαλατ.) || "Ἀσμ.

Τὸν ἥλιο βάνει πρόσωπο, τὴ θάλασσα γιορντάμι, τὴν ἄμμο τὴν ἀμέτρητη βάνει μαργαριτάρι

Κρήτ. Συνών. σ τ ο λ ῖ δ ι, λ ο ὕ σ ο. β) Στολίδι ἐπιμετώ-πιον χρυσοῦν, στολίζον τὸ μέτωπον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον Κῶς:

Στολίστε τῆς τὸ κούτελ-λον μὲ τὸ χρυσὸ γιορνδάνι νὰ παραβγῇ 'ς τὴν ὁμορφιὰν τὸμ-βοταμὸ Γιορνδάνι

3) Τὸ κρεμάμενον κρέας κάτωθεν τῆς σιαγόνος ἀνθρώπου ἢ ζώου "Ηπ. Θράκ. (Σηλυβρ. Τσακίλ.) 'Ιθάκ. Κρήτ. Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Κοτύωρ.) Προπ. (Μηχαν.): Κρεμάσανε τὰ γερνάνια τ' σὰ τζ' ἀγελάδας Τσακίλ. Κρέμασι οὐ λιμὸς του γιορντάνι Καστορ. Συνών. γ ι ο ρ ν τ α ν ἰ κ ι, π ρ ο γ ο ὕ λ ι. β) Παρωτίτις, παραμαγοῦλες Πόντ. (Κοτύωρ.)

4) Λαιμός, στήθος Θεσσ. Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) "Ἀσμ.: Νά 'παιρνε ὁ Θεὸς τὴν ψήμ' | 'ς σ' ἄσπρο τὸ κερνάν' τ'ς ἀπάν'

Κοτύωρ. 5) Λαιμός πτηνοῦ μὲ πτίλωμα διαφορετικοῦ χρώ-ματος ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον σῶμα ἐν εἶδει περιδεραίου Μακεδ. (Βρία κ.ά.) κ.ά. — Σ. Περσεσιάδ., Χορ. Ζαλόγγ., 30 Σ. Μα-τσούκ., Γλυκοχαράμ., 16: Τὰ μαῦρα τὰ κουράκια τὰ λέν' κουρατζίνις καὶ τ' ἄλλα μί 'να γιορντάν' 'ς τοῦ λαιμὸ τὰ λέν' γιορντάν' κα Βρία || Ποιήμ.

"Η πέριδικα εἶν' ἄλλη στοὺς κάμπους ὅταν περπατῇ καὶ ἄλλο καμάρι ἔχει, ὅταν ἀπὸ βουνοῦ κορφῇ στὸν κυνηγὸ τῆς δείχνει τὸ ρόδινο γιορντάνι τῆς ποὺ φέρνει στὸ λαιμὸ τῆς

Σ. Περσεσιάδ., ἐνθ' ἄν.

Ξυπνᾶτε μὲ τὴν πέριδικα τὴν κοκκινονυχούσα πῶχει γιορντάνι 'ς τὸ λαιμὸ καὶ χιλιοπλουμισμένο μὲ τὰ λουλούδια τοῦ βουνοῦ, τοῦ Μάη τὰ λουλούδια

Σ. Ματσούκ., Γλυκοχαράμ., 16. 6) Λουρὶ γύρω ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ ζώου, τὸ περιχυθένιον σαγῆς Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. κ ο λ ἄ ν ι, λ α ι μ α ρ ι ἄ. 7) Ζωνάρι ἀπὸ ὑφασμα ἢ δέρμα καὶ ἀπὸ πολύτιμον ἢ μὴ μέταλλον "Ηπ.: "Ἀσμ.

Νά 'μουν φλωριὰ 'ς τὸ στήθος τῆς, γιορντάνι 'ς τὴν ποδιὰ τῆς.

8) Εἶδος γυναικεῖου φορέματος "Ηπ.: "Ἀσμ.

Σῶφερα γυαλί καὶ χτένι καὶ ἀσημοσουργιά, τὸ γυαλί γιὰ νὰ γυαλίζῃς τὰ γιορντάνια σου καὶ τὸ χτένι νὰ χτενίζῃς τὰ χρυσᾶ μαλλιά

(γυαλί = καθρέπτης). β) Πολυτελὲς γυναικεῖος ἐπενδύτης, ἄνευ χειρίδων, μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἀνοικτὸς ἐμπροσθεν Πελοπν. (Μεγαλόπ.)

γιορντάνικος ἐπίθ. ἐνιχ. γιορντάν'κους Μακεδ. (Βρία).

Εκ τοῦ οὗσ. γ ι ο ρ ν τ ἄ ν ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γιορνρ-τάν', καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι κ ο ς.

Επὶ πτηνοῦ φέροντος πτίλωμα διαφορετικοῦ χρώματος εἰς τὸν λαιμὸν ἐν εἶδει περιδεραίου: Τὰ μαῦρα τὰ κουράκια τὰ λέν' κουρατζίνις καὶ τ' ἄλλα μί 'να γιορντάν' τὰ λέν' γιορντάν' κα. Συνών. γ ι ο ρ ν τ α ν ἰ τ ο ς 1β, γ ι ο ρ ν τ α ν ο ὕ σ η ς.

γιορντανιλίκι τό, ἐνιχ. *gerdanlîk* Θράκ. (Τσακίλ.) γκερντανλούκ' Πόντ. γκερντανλούγ' Πόντ. (Χαλδ.) γκερ-τανούχ' Καππ. (Μισθ.) κερτανλούκ' Πόντ. (Χαλδ.) κερταν-λούχ' Πόντ. (Χαλδ.) κερταλούκ' Πόντ. (Κοτύωρ.) γιορνδα-ναλίκι Κρήτ. (Μουστάκ. κ.ά.) γιορνταναλίκι Κρήτ. (Σφακ.

